

Udarbejdet af Bavnehøj skoles skolebestyrelse, MED udvalg og ledelse

Generelt set er der en udfordring med flere af løsningsmulighederne, da de vil kræve tilførsel af yderligere ressourcer, for at vi kan lykkes med den store opgave det er at "udvide normalområdet", så flere børn kan trives, lære og udvikle sig lokalt. I dag mangler der i forvejen 50 millioner på specialklasseområdet.

Hvad tænker I om den grundlæggende tilgang om, at børn så vidt muligt skal have deres dagtilbud, skoletilbud og fritidstilbud i deres lokalområde

Vi arbejder med egen lokal strategi for bredere børnefællesskaber og kan kun understøtte hvor vigtig denne tænkning er. Lokalt går vi langt for at skabe fleksible løsninger på egen enhed, før vi sender børn i specialtilbud. Et tæt samarbejde med dagtilbuddet understøtter dette ift et tæt overgangssamarbejde ved skolestart.

Vi har rigtig god erfaring med "Melleformer" som ligger imellem almen og specialtilbud. Det er i sydbyen "Praksisskolen" og "Mellemrummet" (beliggende på Søndervangskolen), begge under FU. Disse tilbud afhjælper at unge sendes ud i 100% specialiserede tilbud, men stadig kan vende tilbage til distriktsklassen. Samtidig hjælper disse tilbud unge, som har mange skoleskift og som ikke indgår i store klasser med op til 28 elever.

Vi ser det helt naturligt at tænke melleformer som flere ting: Forebyggende indsatser på trin 1 samtidig med at vi laver indgribende indsatser på trin 2 og 3. Vi kommer aldrig til at lykkes, hvis vi ikke gør mere af det hele.

Hvad tænker I om den grundlæggende tilgang om, at børnene gør, hvad de kan, at det er de voksne, som skal gøre noget andet (børnesynet)

"Børn gør det rigtige hvis de kan" - Vi har gennem 6 år arbejdet med denne tænkning fra Ross Greenes teori. Vi bruger også Rasmus Alenkærs børnesyn ifm. Børns deltagelsesmuligheder.

I hvor høj grad er løsningsmulighederne svar på de udfordringer, som fremgår af indsigter fra praksis?**Hvilke bemærkninger har I til de enkelte løsningsmuligheder?****Udbredelse af NEST på skoleområdet:**

Skoleklynger får ansvaret for skoledistriktets børn, herunder oprettelse af NEST klasser og specialklasser: Dette kan være en rigtig god ide – hvis der følger midler med. NEST er en rigtig brugbar metode til inklusion, men også meget udgiftstung, da den kræver to voksne.

Vi er i gang med NEST tænkning for indskolingen (lærere og pædagoger), som bygger videre på vores børnesyn "Børn gør det rigtige hvis de kan", og vi kan se, at det skaber bedre trivsel og læring for alle børn.

Ifm med kompetenceløft af personale, skal der tilføres ressourcer til dette, ligesom der bliver det i indsatsen "Melleform", som kører i PPR lige nu.

Tid og ressourcer til forebyggende tidlige indsatser, samt til at gøre en ekstra indsats for børn i udfordringer:

Samarbejde mellem skole og klubtilbud:

Vi kan kun understøtte at det er helt centralt, at personalet på undervisning, SFO og klubområdet sammen får en bredere kompetenceudvikling for at skabe bredere børnefællesskaber, som kan føre til flere børn i normalområdet/ distriktsklasserne. Gennem mange år har skolepædagoger i indskolingen, som er ansat i undervisning og fritid, samarbejdet med lærerne om den fælles opgave. Vi har udarbejdet fælles børnesyn og er sammen om den inkluderende skole/ SFO. Hvis man på samme måde kan tænke dette ind i klub og undervisning = klubpædagoger som skole og fritidspædagoger, vil man kunne løse opgaven i langt større omfang. Vi kan se, at i overgangen fra 3. klasse til 4. klasse, hvor skolepædagogerne slipper den inkluderende opgave og børnenes fritidstilbud ligger i klub regi, er en faktor der ikke i lige så høj grad løser opgaven, da samarbejdet har andre vilkår. Hvis vi kan udvikle en FU organisering, som i højere grad understøtter bredere børnefællesskaber, så det ikke bliver et spørgsmål om hvem der skal betale, kan vi komme langt og lave flere tidlige indsatser.

Det kan være problematisk at afsætte et fast beløb til "Mellemrummet", forstået som et ikke defineret tilbud på forhånd (altså ikke Mellemrummet på Søndervangskolen), da der skal være de rette kompetencer blandt personalet til stede for at udnytte dette. Man kan i fællesskab vælge et beløb pr. År, så ressourcen reelt kan bruges.

Mere fleksibelt tværgående samarbejde: Vi har i Kolt Hasselager et samarbejde mellem MBU og MSB kaldet "Relationel familierådgivning". Dette projekt, som har kørt i tre år, bygger på Aarhuskompasset med borgeren før systemet. Det er en organisering, hvor vi har tre familierådgivere tilknyttet området, dvs. At borgeren møder den samme rådgiver over lang tid, og hvor der arbejdes med tidlig forebyggende indsats. Rådgiverne sætter ikke indsatser/ instanser i gang med at løse opgaven, men går som rådgiver ind i et sparringforløb, og fordi det ligger tidligt i indsatsen, kan det i mange tilfælde undgås, at der sidenhen bliver brug for indsatser/ instanser. Det har vist sig at være både bedre for borgeren og og billigere for kommunen. Dette kunne udbredes til hele kommunen.

PPR – tidlige indsats og tættere på praksis:

PPR har brug for flere ressourcer så PPR psykologer kan komme ud og give vejledning i skolen, før der skal laves PPV og evt. Indstilles til andre tilbud. Den tidlige indsats skal være langt tidligere og der skal være kontinuitet i opgaven – eks 1 PPR psykolog pr. Skole.